

ALBERTS KOKINS

Dzimis: 1925. gada 13. janvārī Tukuma rajona Slampē

Mācības: Jelgavas Valsts kurlmēmo skolā

Darbs: Ventspils mēbeļu cehā, 43 gadi; Ventspils nodaļas kluba vadītājs, 3 gadi

Sabiedriskais veikums: pašdarbības un sporta aktīvis, klubā brīvprātīgais palīgs, nodaļas valdes sastāvā, fizkolektīva vadītājs, 10 LNB un LNS kongresu delegāts

LNS Goda biedrs no 1985. gada

Viss notiek uz labu

Omulīgs, izskatīgs, labi gērbies kungs, intelligent, apveltīts ar labu valodu. Mīt skaistajā Kurzemes sirdī — Ventspilī. Pasaulei sevi pieteicis tālā, saltā ziemas dienā pirms vairāk nekā astoņiem gadu desmitiem.

Kas viņš ir? Protams, Alberts Kokins!

Mazais Alberts piedzima Tukuma pusē, Slampē trīs bērnu dzelzceļnieka un mājsaimnieces ģimenē. Mācījies Jelgavas Valsts kurlmēmo skolā, kuru arī izcili pabeidzis.

Tā kā vecākiem bija laba saimniecība, draudēja izsūtīšana. Labi iekopto saimniecību nācās pamest un kļūt par bēgļiem Kurzemes katlā Usmā. Tas bija vācu

laiks. **Bet lai tālāk viņš stāsta pats!**

Uzticība — līdz pensijai

«Bēgļu nometnē dzīvojām barakā, zāgēju malku. Tā pavadījām tur 8 gadus. Pēc tam pārcēlāmies uz dzīvi Ventspilī. Sāku strādāt par grāmatsējēju. Tā kaut kā pagāja trīs gadi, darbs galīgi neatmaksājās. Nomainīju to un iekārtojos darbā Ventspils mēbeļu cehā. Tur par galdnieku nostrādāju 43 gadus līdz pašai pensijai.

Jaunais aktīvistu klubā

Ātri vien iesaistījies Ventspils biedrībā un sāku apmeklēt klubu. Kluba vadītāja toreiz bija ļoti darbīgā, talantīgā Vija Šaberte. Mums visiem tur bija interesanti, bet tad viņu aizvilināja uz Rīgu, uz «Rītausmu» un viņas vietā lūdza strādāt klubā mani. Tā nu dažus gadus līdz aiziešanai pensijā dienā strādāju savā pamatdarbā, bet vakari pagāja klubā.

Vispār sabiedriskajā dzīvē visur biju klāt kā atbildīgais par kultūras pasākumiem un pašdarbības kolektīvu organizēšanu, gatavošanos mākslinieciskās pašdarbības festivāliem utt. Mūsu klubs dibināts 1952. gada 14. septembrī, tā kā jau nosvinēta 55 gadu jubileja.

Mēs jau bijām traki sabiedriskā darba patrioti. Pats arī spēlēju teātri, dejoju.

Kamēr Vija Šaberte darbojās mūsu klubā, mēs Rīgas skatēs ar savu kolektīvu uzstāšanos pirmās vietas vien guvām. Diemžēl līdz ar Vijas aiziešanu uz Rīgu apsīka arī mūsu pašdarbība. Esmu piedalījies tieši desmit LNS organizētajos kongresos.

Pats sēju grāmatas, arī mūsu Kopsolī numurus. Vienmēr esmu palīdzējis klubam sadzīviskajos jautājumos, remontos.

Privātā dzīvē? Nebija jau tik traki, ka tai laika neatlika. Tieši klubā satiku savu vienīgo sieviņu Grietu

Kokinu. Mēs apprecējāmie 1948. gadā. Tagad man ir ar ko lepoties — meita, mazmeita un jau mazmazmeita.

Patika arī sportot

Vēl biju ļoti liels sporta cienītājs. Esmu ieguvis pirmās vietas novusā, dambretē, šaušanā. Biju arī ilggadīgs fizorgs savā klubā. Vēl līdz šim aktīvi darbojos tajā. Kā otrās mājās — tā jūtamies savā klubā.

Savu jaunību atceros ar prieku — mēs bijām aktīvi, kādi 120 biedri, tagad gan tikai 38... Man jau šķiet, ka agrāk bija interesantāka dzīve: daudzie izbraukumi, labas ceļazīmes par brīvu. Kas tik redzēts — Ļeņingrada, Kijeva u.c. Tagad par visu pašiem jāmaksā...

Nekas nav apstājies

Goda biedra nosaukumam mani 1985. gadā izvirzīja LNB priekšsēdētājs Liepa, bet apliecību pasniedza jau Arnolds Pavlins. Es par visiem LNS vadītājiem esmu labās domās — katrs paveicis savā laikā ko būtisku.»

Indulis Pāže, Ventspils biedrības biedrs:

Ar Albertu Kokinu esam pazīstami jau 45 gadus. Kopā strādājām mēbeļu fabrikā. Tieši Alberts man darbā daudz bijis tulka vietā. Mums ir kopīgi vaļasprieki — dambrete, šahs, teātra māksla, kopīgi pasākumi.

Alberts ir ļoti labsirdīgs, laipns cilvēks. Ar viņu ir patīkama kopābūšana, un mums visiem tā nāk tikai par labu — ir prieks, līdz ar to veselība turas. Lai tās būtu vēl ilgi!

Jeļena Uljanova, bij. Ventspils biedrības vadītāja:

Alberts ir visaktīvākais cilvēks mūsu klubā. Ja mums kas salūst, vienmēr lūdzam tieši viņa palīdzību, viņš nekad neatteiks. Citi atteiks, bet viņš ne. Viņam raksturīga ļoti, ļoti liela sirsnība. Kad organizējam kādu pasākumu, viņš vienmēr kaut ko izdomās, atnesīs kafijai

kaut ko garšīgu utt. *Lutina visus, vienmēr iepriecina.*

Trijotne — Kokins, Gregore, Pāže — turas kopā, un visi redz: viņos mīt dzīvesprieks. Paldies Albertam Kokinam. Kaut tādu cilvēku kā viņš mums būtu vairāk!

D.D.

Tagad, kaut nepazīstu vaigā jaunos, aktīvos LNS darbiniekus un brīvprātīgos palīgus ikdienas darbos, priecājos, ka nekas nav apstājies. Viss notiek uz labu. Vēlu visiem radošu garu, spēku un izturību. Pats es ļoti labi jūtos savējo vidū, Ventspils klubā. Tikai lai nāk jaunie, lai domā un darbojas, tad viss būs labi.

